

Uithuizermeeden Uithuizen

Dit verhaal gaat over de geschiedenis rond de sluiting van het raadhuis museum van Uithuizermeeden. Met als gevolg het verdwijnen van de bijzondere oude dorps geschiedenis. Een verslag uit de kranten en archief. En hoe men zover ging dat de bewoners vertrokken en het raadhuis opnieuw verpauperde.

***Toeristische trekpleister Meister museum gesloten!
Wat we later zien is een verwaarloosd gebouw.
Oorzaak? Een onbekende man Chris Bakker uit
Uithuizen, zorgde ervoor dat eigenaar Roorda van
het raadhuis ongewild en onterecht negatief met
naam en toenaam in de publiciteit terecht kwam.
C.B wilde niet dat een uitgeleend schilderij weer terug
ging naar W,R. Hij maakte er een persoonlijke strijd
van. In zijn onschuld verschool hij zich achter de
bewoners van het bejaardentehuis die, als ze alles
hadden geweten nooit aan dit spel en drama hadden
mee gewerkt. Er was een goed voorstel door W.R en
de gemeente voor gelegd. Het gevolg was raadhuis
museum-trouw locatie en Gronings erfgoed is weg.***

Voormalig gemeentehuis Uithuizermeeden in oude glorie hersteld

Meister museum in glorie tijd tot 2007.

*Na jarenlange restauratie kreeg het huis, dankzij W.R weer de oude glorie terug en werd er weer getrouwd, vergaderd en bezichtigd. Veel van de historische inboedel kwam terug. Veel waardering vanuit de gemeenschap zou je denken, maar dat was niet het geval. Het leverde vooral jaloezie op. Een onbekende man **Chris Bakker uit Uithuizen** ging de strijd aan om een schilderij, wat in bruik leen was en oorspronkelijk in het raadhuis hoorde, niet aan de bewoner van het raadhuis (**zoals in uitleen afgesproken**) terug te geven. Hij haalde alles uit de kast en schakelde daarvoor de pers en PvdA in. Raadhuis bewoner Roorda werd schadelijk en respectloos door Bakker in het nieuws gebracht. Het gemeentebestuur/dorps bewoners hadden dat niet moeten accepteren en C.B aan moeten pakken. Maar dat gebeurde niet. Men was o.a overvallen door het fanatisme van C.B. Voor W.R was het de grens. Hij had geen zin in agressie en dommigheid en verkocht het gebouw in **2007** en verliet het dorp.*

1979. *Het begin en de historie.*

Nadat de laatste ambtenaar het raadhuis had verlaten brak er een zware tijd aan voor het beeld bepalende pand. Er was en werd nauwelijks nog onderhoud gepleegd. Vanaf de bouw in 1907 was er door het Meister gemeente bestuur respectloos omgegaan met de mooie architectuur.

Prachtige elementen waren toen al gesloopt en verdwenen, zoals deuren en lambrisering, door de architect ontworpen. In 1980 wilde het gemeente bestuur in Uithuizen uiteindelijk van het oude raadhuis-gemeentehuis af. De historische plek van het dorp waar generaties B&W en ambtenaren en raadsvergadering aangifte van huwelijk en geboorte en overlijden hadden plaats gevonden. Het verwaarloosde, beeld bepalende en historische pand werd verkocht aan een wegenbouw bedrijf.

In de laatste jaren van de gemeentelijke herindeling werd er nauwelijks nog iets gedaan aan onderhoud. Sloop dreigde voor het historische pand. Vanaf het midden van de vorige eeuw zijn bijzondere historische panden uit het centrum verdwenen (zie foto hierboven van het mooie hotel Oosterhuis tegenover het raadhuis). Restant is het enige overgebleven monument in het centrum van het dorp. Het gebouw werd geheel leeg gehaald. Raad heeft langdurig onderhandeld om verkanselde historische stukken weer terug te laten keren op de plek waar deze horen.

Op 18 december 1908 opent Burgemeester Pieter Venhuizen, geboren in 1859 te Zijldijk het nieuwe raadhuis. Hier volgt een gedeelte van zijn toespraak.

Gemeenteraad 18 december 1908.

Bij de opening hield de burgemeester de volgende toespraak: M.H.! Ik acht het een voorrecht, u op deze eerste vergadering in het nieuwe raadhuis dezer gemeente het welkom te kunnen toeroepen. Reeds sedert verscheidene jaren deed zich de behoefte aan een eigen gemeentehuis bij u gevoelen en steeds won de overtuiging veld dat de thans verlaten localiteiten niet meer beantwoorden aan de eischen van den tegenwoordigen tijd.

Herhaaldelijk werd in de laatste jaren op den gebrekkigen toestand gewezen en hoewel de raad steeds bestaande behoefte aan verbetering erkende, werd hij weerhouden tot den bouw van een eigen gemeentehuis te besluiten door de kosten daaraan verbonden.

Daarop zijn B. en W., ik durf gerust zeggen, ernstig aan het werk getogen en konden zij u een door de heeren Bos en Van Wissen uitgewerkt plan aanbieden, 't welk uwe goedkeuring wegdroeg. Een woord van lof aan beide genoemde bouwkundigen is zeker niet onverdiend.

Het streven van burgemeester en wethouders is geweest een gebouw te doen herrijzen, de gemeente waardig.

In hoeverre zij daarin zijn geslaagd?

Het oordeel daaromtrent laten zij over aan anderen, doch ze vleien zich, dat, als daarbij rekening wordt gehouden met het terrein en het beschikbare bedrag, dat oordeel niet ongunstig zal zijn.

Een woord van dank meenen B. en W. u allen te moeten brengen voor de onbekrompen wijze, waarop gij ze hebt gesteund bij de completeering van het geheel.

En nu wij hier voor het eerst ter vergadering bijeen zijn, wil ik den wensch uitspreken, dat de besluiten welke in deze zaal zullen worden genomen, mogen strekken tot welzijn van de ingezetenen dezer gemeente en dat de beraadslagingen zich steeds mogen kenmerken door degelijkheid, humaniteit en goeden toon en hiertoe verklaar ik deze vergadering voor geopend.

Dit verhaal gaat ook over de bijzondere oud bewoner uit het dorp W. Roorda die het oude gemeentehuis had gerestaureerd en wilde bewaren voor het nageslacht en veel bezoekers, activiteit en positieve publiciteit naar gemeente en dorp had gebracht. W.R die achteraf maar beter had kunnen investeren in een dorp en gemeente die blij waren geweest met zijn inzet. Zoals een reacties uit het land hieronder.

Beste Wout,

Blij verrast ontving ik een weekje geleden een drietal foto's van jouw gerestaureerde voormalige gemeentehuis. Mag ik uit de toezending van de foto's concluderen, dat de klus geklaard is? Het ziet er allemaal fantastisch uit. De gemeente (gemeenschap) mag zich wel gelukkig prijzen, dat er iemand is, die zich het lot van dit gebouw met zijn éénmalige en onvervangbare geschiedenis heeft aangetrokken. Bij gelegenheid wil ik nog graag een keer het uiteindelijke resultaat komen bekijken.

Als gevolg van de on-flexibele en nare acties van C.B uit Uithuizen in 2004, verloor het dorp ook de historische inboedel uit het raadhuis. Een overzicht (pagina 8 tot 23) van de verdwenen dorps geschiedenis.

Na de verkoop in 2007 door W.R aan G ten H werd als gevolg van de acties van C.B in 2017 ook de Meister inboedel uit het huis gehaald. Dat was mogelijk omdat de huidige eigenaar G ten H aan W.R had gevraagd of het beschermingsbeding eraf mocht, om zo de kansen van verkoop te vergroten. Dit beding was destijds door W.R vastgelegd bij de notaris om de historische inboedel van het Meister raadhuis en dorps geschiedenis toch te bewaren voor het nageslacht. Maar dit leefde niet op het dorp en omdat er ook met dorps belangen en de gemeente en “burgemeester” (door C.B zijn acties) geen contact was met W.R, en G ten H, wilde G ten H. het huis verkopen. Hij had het twee keer verhuurd aan “horeca” lui, die veel onrust en schade hadden toegebracht aan het pand en de inboedel. Er was bij de eerste huurder zelfs een bescherm heer aangesteld om erger voorkomen. In 2017 word het huis door G ten H verkocht maar de nieuwe eigenaar had geen belang bij de historische Meister inboedel.

*Er hingen ook veel schilderijen in het voormalig raadhuis. Het huis was ingericht met de oude historische inboedel van het oude raadhuis en er was veel te zien over de Meister dorps geschiedenis en de bewoner van het raadhuis. Dit maakte het bezichtigen zeer de moeite waard. Na het leeg halen in **2017** hebben de portretten en inboedel weer een goede bestemming gekregen in diverse musea en een handelaar of is in bezit van W.R gebleven. Links een uniek kop en schotel uit **1907** met het raadhuis er op. Helaas ook gesneuveld tijdens het leeg halen van het huis.*

(1) Oud ambtenaar Gerrit Steenge van Uithuizermeeden zat tijdens de 2^e Wereldoorlog in Uithuizermeeden in het verzet. G.S kreeg het verzetskruis uitgereikt door Prins Bernard. Steenge schonk zijn herinneringen uit de oorlog over het dorp aan Roorda. Het was tot 2017 in een vitrine te zien. W.R heeft het na het leeghalen aan archieven geschonken. Ook het bewaard gebleven uniform van de veldwachter en rijkspolitie van het dorp met de namen waren er nog.

*Vele kostuums waren te zien in het Meister museum.
 (foto 2) Oude toga van Uithuizermeeden. (3) Burgemeesters galakostuum. Na leeg halen door W.R geschonken aan een museum. (4) veldwachtersuniform van het dorp. Daarnaast een legeruniform van oud burgemeester (2^e wereld oorlog).*

Linksboven een houten plankje met een oproep aan de vluchtelingen van de 2^e Wereldoorlog uit Limburg, om zich te melden en in te laten schrijven. Dit bord werd door W.R gevonden tijdens de restauratie en was te zien in een vitrine, ten tijde van het museum het hing in 1944 aan het raadhuis. Ook een tweede bord (3) werd door W.R gevonden. Nu de bijzondere Meister inboedel en historie voorgoed verloren is gegaan een reactie van W.R “wees zuinig op het Groningse cultureel erfgoed en dorps historie.” Want er is tot nu toe nooit strijd geweest door de Meisters ook niet voor het raadhuis. Veel gepraat maar geen actie.

Ook verdween in **2017** een foto en portretten collectie ook van Burgemeesters en oud inwoners van Uithuizermeeden. Maar ook oude documenten, ondertekend door Koningin en Burgemeesters uit de vorige eeuw en andere bijzondere historische objecten. **Foto 1** zien we een enig overgebleven grenssteen uit **1890** van Uithuizermeeden. Een geschenk aan Roorda van oud Burgemeester Drost. (ook weg).

Ook deze Meister collectie, verbonden aan het huis en dorp, was te zien in vitrines. In 2017 kwam daar een einde aan en lieten de Meisters en de gemeente bestuurders belangrijke herinneringen aan hun historie verloren gaan. Men had er niets voor over. Ook onder de Meisters die zeer goed hadden geboerd was geen belangstelling. Het was stil op het dorp.

Ook de bijzondere eiken publieke tribune en meubelen, gemaakt door Koninklijke Jansen uit Amsterdam is eruit. Op de pagina's die volgen zien we meer verdwenen inboedel zoals hier een grote collectie porselein en Keulse potten.

Enkele reacties van de vele bezoekers aan het museum.

Reactie
Geweldig dat een
particulier met zoveel
enthousiasme dit alles
weer in oude stijl
terugbrengt en ook
dit alles aan ons
wilde laten zien
Bedankt!

Groningen Staren	erg interessant mooi gebouw / mooi verhaal
Groningen stad	heel mooi! adembenemend
Groningen Groningen	mooi en ontspannen
Zuidlaren	indrukwekkend!

W.R zijn werk en restauratie aan het huis zal altijd goed te zien blijven. Maar het blijft Uithuizermeeden; niets is veilig. W.R Restaureerde(2) de gevangenisdeur (3) de klok in de toren terug (4) liet op de plek weggehaald oorlogs monument het gemeente wapen met blad goud terug plaatsen bij de voordeur. (6) zette de ridder Sint Martinus voor op het huis met blad gouden zwaard, het kinderfeest in Groningen. Diverse glas-in-loodramen (1-5-7-8).

Ook alle ramen en kozijnen in de toren werden vernieuwd. Het raam, deur, pui van de Burgemeesterskamer en balkon werd gerestaureerd en ook de voordeuren en de trap werden weer in originele staat teruggebracht door W.R. En dankzij W.R werd de zeemeermin voor het huis gezet.

Zolderkamertje, oorspronkelijk reparatie werkkamertje van de bode. Het gereedschap dateert uit 1880 tot begin 1900 en was allemaal nog aanwezig. Deze verzameling en het kamertje waren uniek in Groningen. In 2017 bleek dat er geen belangstelling was voor de inboedel en de Poolse nieuwe eigenaar geen waarde hechte aan de dorps historie. Ook deze bijzondere collectie verdween uit het raadhuis.

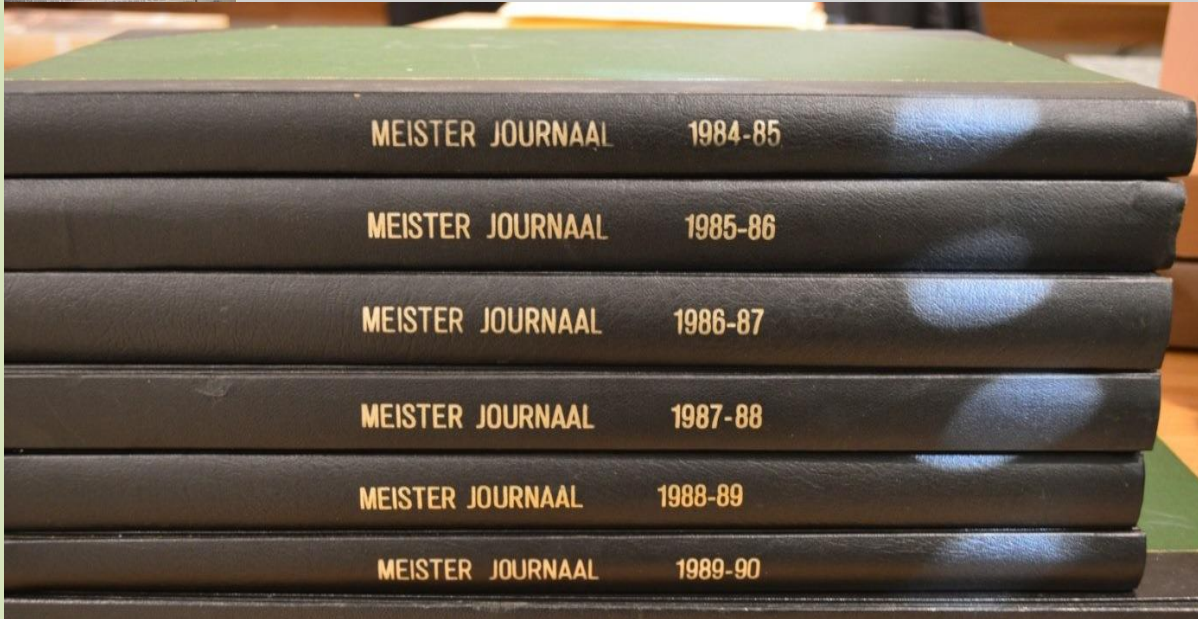
De grote keuken werd eruit gehaald. Een groot verlies voor het bijzondere huis. Het huis was leeg en de ziel en historie is er uit.

In **Roorda** bevindt zich tevens een grote keuken, waar de **chefkok** met zijn team goed kan werken. **Lakeien, glas - serviesgoed**, speciale wijnsoorten, alles is aanwezig. In de prachtige historische omgeving waant u zich terug in een romantische tijd.

Een jaren lange wens van de handelsvereniging kwam door Roorda uit, een eigen Meister krant. Ook dit **bijzondere archief** van de Meisters heeft het raadhuis en het dorp verlaten.

14 november 1984

Intro

Het Meister Journaal, genoemd naar het gebied waarin het wordt verspreid, zal voortaan wekelijks in de brievenbus glijden. Dit nieuwe weekblad ten behoeve van de Handelsvereniging Uithuizermeeden streeft ernaar nieuws uit de regio te brengen.

Dat betekent berichtgeving over gemeentelijke en provinciale plannen, sportieve gebeurtenissen, interessante mensen uit de regio, verenigingen en clubs, maatschappelijk activiteiten, festiviteiten, jubilea en andere belangrijke aspecten van onze samenleving.

Teneinde een zo goed mogelijke nieuwsstroom op gang te brengen houdt de redactie zich aanbevolen voor de hulp van de lezers.

Tips, aankondigingen en ingestuurde verslagen zullen zoveel mogelijk worden verwerkt. Alleen de leden van de Handelsvereniging Uithuizermeeden hebben het recht om hun commerciële boodschap via het Meister Journaal uit te dragen. Daarnaast zal er plaats zijn voor niet-commerciële advertenties, zoals aankondigen van vergaderingen, particuliere advertenties, gemeentelijke mededelingen, personeelsadvertenties etc.

Teneinde een optimale verspreiding te kunnen waarborgen, heeft uitgeverij Roorda te Kantens, eigenaar van het Meister Journaal, gekozen voor bestelling door de P. T. T.

Leegstand leidt niet tot uitverkoop....

Wekelijkse verbinding met Gothenburg

Derde lijndienst vanuit de Eemshaven is in grote lijnen rond

Eemshaven streeft Delfzijl voorbij

SPAAKBANK MIDDELSTUM bijlage deze week op pagina 13 t/m 16

Deze week op de achtergrond

KASEMIER SUPERMARKT

Meister Journaal

ROORDA DRAAGT KRANT OVER

Meister Journaal nog aantrekkelijker na overname door DGP

De overname van de Meister Journaal door DGP heeft tot een aantal verbeteringen geleid. Het weekblad wordt nu wekelijks in de brievenbus glijden en is daarmee beter toegankelijk voor de lezers. Daarnaast heeft DGP de redactie versterkt en de inhoud van de krant verbeterd. Het Meister Journaal blijft de belangrijkste nieuwsbron voor de leden van de Handelsvereniging Uithuizermeeden.

De eigenaar in 2017 had geprobeerd om de inboedel op zijn historische plek te houden. Maar ondanks de aantrekkelijke prijs, betaling in termijnen of bruikleen, liet de koper geheel onverwacht, vlak voor de verkoop weten dat men de Meister inboedel niet wilde. Alle herinneringen van en aan het dorp en het oude raadhuis verdwenen voorgoed.

*Ook de mooie vitrine **pagina 25** werd afgebroken, men had er niets mee. In 2022 wilde ze weer van het monumentale huis af. Het gebouw zag er net als in 1990 verwaarloosd uit. Dankzij C.B en PvdA was van de parel op het dorp, museum en trouwlocatie van de dorps bewoners niets meer over.*

Deze prachtige vitrine op de zolder in het Meister museum is ook afgebroken door de nieuwe eigenaar in 2017.

Naam	plaats	Reache
T van der Molen	Barneveld.	indrukwekkend.
Eisbrand Holtje	uit h. meeden	Butler 21 ^e eeuw
wonder verrassing		
erg mooi!		
Leuk om te zien en om nog een keer terug te komen		
In de omgeving!		
leuke atmosfeer		
indrukwekkend!		
PRACHTIG		

Prachtige rondleiding
 in dit geweldig mooie
 pond dat echt voor de
 eeuwigheid bewaard
 moet blijven.

de Meerminnen gaan
 mee als foto in. mijn
 Meerminnen Museum.

Deel 2

Museum dicht Gronings/Meister erfgoed weg.

Hoofdrol spelers en oorzaak en gevolg.

2004. Trouw locatie en museum dicht door het extreme verzet van Chris Bakker uit Uithuizen die W.R ongewild en onterecht en onverdiend negatief, schadelijk in het nieuws bracht.

C.B bracht veel slechte publiciteit, narigheid en onrust naar Uithuizermeeden zien we in het archief. Uitgeleend schilderij uit raadhuis wilde C.B niet teruggeven aan gemeente en Meister museum en trouwlocatie. Maar vooral niet aan W.R, want daar waren zijn pijlen op gericht.

Na jaren lange restauratie was het huis weer opengesteld voor publiek. W.R had er alles aan gedaan om veel verdwenen stukken uit het raadhuis terug te laten keren naar de oorspronkelijke plek. Het toenmalige, voltallige gemeentebestuur uit Uithuizen wilde in 2004 toch ook maar eens één bezoekje brengen aan W.R. Daar kwam ook het gemiste en uitgeleende schilderij in De Mieden ter sprake. Men besloot dat het weer naar het oude raadhuis terug kon keren, omdat er geen sprake meer was van een zorgelijke toestand van het oude gemeentehuis.

Het gebouw was prachtig gerestaureerd, weer trouwlocatie en kreeg veel aandacht en publiciteit en trok vele bezoekers. Het ging om twee dorpsgezichten die waren in 1928 speciaal gemaakt voor het raadhuis door kunstschilder R. Hoiting en hingen vroeger in de raadzaal. Het gemeentebestuur wilde als het niet te veel moeite ging kosten een bescheiden gebaar van waardering maken naar W.R. (zie W.R pagina 53).

Het eerste schilderij met de kerk was destijds uitgeleend aan de woningbouw corporatie. De voorzitter van de corporatie was uiteraard direct bereid al in 1990 mee te werken aan de terugkeer van dit schilderij naar het raadhuis. De woningbouwcorporatie begreep heel goed dat het maatschappelijke belang zwaar woog en het schilderij weer terug moest naar de historische plek.

Het schilderij was destijds immers in bruikleen gegeven. Het raadhuis was na de restauratie een parel in het dorps centrum geworden. Maar het tweede schilderij met het raadhuis en een korenveld erop was uitgeleend aan het bejaardentehuis De Mieden. Daar kwam men Chris Bakker tegen die geen boodschap aan het maatschappelijk belang had en vooral lak aan de uitleen afspraken, "hij" had er ruzie en zeer negatieve publiciteit op het dorp voor over. Hij was van de bewonerscommissie de Mieden en fanatiek actievoerder en stuurde een felle brief naar de gemeente. In deze brief zien we dat er onnodig en overdreven vijandig gereageerd wordt naar de bewoner van het raadhuis W.R.

Veel later kreeg men door wat **de man uit Uithuizen C.B** had veroorzaakt met zijn acties en brief. Hij had zich steeds gepresenteerd als; zie mij eens op komen voor de bewoners van de Mieden, maar dat kwam niet meer geloofwaardig over. Na de sluiting van het Meister museum kon het schilderij probleem loos terug.

LIËNTENRAAD STICHTING VOORZIENINGEN OUDEREN
IN DE GEMEENTE EEMSMOND

Ingek. EEMSMOND d.d.

27 FEB 2004

Nr. Raad

Aan het college van B. en W. en de Raad van de gemeente Eemsmond.

Soms geloof je niet wat je hoort.

"Ik kom u persoonlijk vertellen dat ik de bruikleenovereenkomst ga op zeggen. Dit lijkt mij op deze manier netter dan dat ik dit schriftelijk doe. Ik vraag om uw medewerking". Dit vertelde wethouder R. Eisinga in en aan de Cliëntenraadsvergadering van De Mieden/Hunsingoheerd op dinsdag 24 februari 2004.

Het gaat hier om een schilderij die de toenmalige gemeente Hefshuizen in bruikleen heeft gegeven aan Woon- en zorgcentrum De Mieden te Uithuizermeeden.

De reactie en de stemming over dit onderwerp in de cliëntenraad was unaniem: het schilderij moet in De Mieden blijven hangen! Een voorstel van de wethouder om een schilderij te mogen uitzoeken bij Kunstuitleen in Uithuizen vond men een voorstel wat totaal bezijden de emotionele waarde was die de dorpsboerderij met zich meebrengt.

Het schilderij hangt op een uitstekende plek in de hal. De bewoners, personeel, directie en cliëntenraad zouden wensen dat dit tot in lengte der jaren zo moge blijven.

In de loop der 16 jaren is het niet alleen een stuk van het huis geworden maar straalt het ook een emotionele binding uit, vooral naar oudere mensen die de afgebeelde boerderij, ooit gestaan hebbende in het centrum van het dorp, nog hebben gekend. De verhalen dienaangaande, zijn, zowel voor de verteller als ook voor de toehoorder, van meer dan gewone geestelijke waarde. Waar komt zo'n schilderij beter tot zijn recht dan juist daar in De Mieden?

Het bevreemd ons in hoge mate dat het college van B. en W. aan het verzoek van de heer W. Roorda te Uithuizermeeden hem het schilderij in bruikleen te geven, te willen honoreren. Al eerder heeft de heer Roorda een poging daartoe gedaan. Toen heeft de gemeente geen redenen gevonden om de bruikleenovereenkomst met De Mieden te verbreken. Immers het schilderij heeft daar een uitstekende bestemming gekregen. Zolang De Mieden ervan wil blijven genieten blijft dat zo, was steeds de gedachte.

Soms geloof je niet wat je hoort.

De heer Roorda zou nu een brief aan het college hebben geschreven met een keiharde drukmiddel, waarin met zoveel woorden zou staan dat als het schilderij niet bij hem, in zijn pand, komt te hangen, dat het dan ook is het afgelopen met de trouwerijen binnen zijn muren.

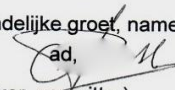
Dit discutabel verzoek riekt naar chantage.

Daar gaat geen gemeentebestuurder voor zwichten lijkt ons zo.

Ons verzoek is derhalve laat de bruikleenovereenkomst in tact en laat ons en de onzen nog zo lang mogelijk genieten van de verdwenen maar vereeuwigde boerderij.

Tot zover de reactie van de cliëntenraad De Mieden/Hunsingoheerd die wij wethouder Eisinga toegezegd hebben. Graag ontvangen wij van u een inhoudelijke reactie hierop.

Met vriendelijke groet, namens de cliëntenraad,

(C.J. Bakker, voorzitter)

Uithuizermeeden, 25-02-2004.

W.R stopte met zijn activiteiten op het dorp en dat was ook zeer begrijpelijk als je, je inzet voor de leefbaarheid op het dorp en als dank en waardering dit moet mee maken.

Het was natuurlijk niet goed voor de motivatie van W.R. om de deuren nog open te houden voor bezoekers, trouwerijen.

Op deze reactie was al gehaaid ingespeeld door C.B uit Uithuizen, die het als argument gebruikte in zijn felle brief aan de gemeente. De persoonlijke hetze droop ervan af.

**Een misselijk makend bericht van dorps (belangen).
(Zie tekst blokje). Na sluiting museum, trouwlocatie en de
verdwenen complete inboedel. Want het is niet te geloven
het bewuste schilderij kon na leeghalen van het Meister
museum nu ineens wel terug! Toen W.R er woonde was er
nooit belangstelling of contact geweest met dorpsbelangen.**

Stichting Dorpsbelangen bericht dat binnenkort beide schilderijen van Hoyink weer te zien zijn in de oude Raadszaal van het voormalige gemeentehuis. Sinds de sluiting van het gemeentehuis in 1978 is één van de grote schilderijen overgebracht naar zorgcentrum De Mieden. De schilderijen zijn eigendom van de Gemeente Eemsmond maar worden in bruikleen gegeven. De Mieden krijgt, als 'vergoeding' voor beide schilderijen een passende replica.

***Nu het te laat was komt men met een blij bericht.
Men had er nu geen probleem meer mee. Waar waren
de tegenstanders nu? De man met de grote mond Bakker
uit Uithuizen? en PvdA? voor wie het zo'n halszaak was.
Met als gevolg dat het dorp zijn unieke museum en
trouwlocatie en dorpscollectie kwijt was geraakt.
De acties hadden slechte publiciteit en een leeg en
verpauperd raadhuis opgeleverd. Het was nu telaar.***

De gemeente en W.R had de brief en vijandige houding van C.B uit Uithuizen om een schilderij wat niet van De Mieden was natuurlijk niet verwacht.

De mededeling van de Wethouder en alle goede bedoelingen stranden op verzet. Dat was opvallend, want een goede reden voor dat verzet was er niet.

De gemeente had het schilderij zoals in uitleen afgesproken weer op moeten halen. Maar men wilde het in goed overleg regelen en had geen rekening gehouden met de komst van Chris Bakker uit Uithuizen die er een felle strijd van maakte.

Zelfs het aanbieden van twee grote afbeeldingen van beide schilderijen werd door C.B niet geaccepteerd.

Met dit aanbod werd het naar de bewoners van de Mieden op een zeer sympathieke manier geregeld. De bewoners natuurlijk blij want die kregen nu twee dorps gezichten.

Maar de starre en vijandige houding van Chris Bakker bleef en dat verbaasde menigeen.

C.B presenteerde zich als de Robin Hood, als iemand die het voor de kwetsbaren opnam. Maar de dorps bewoners werden door zijn actie en fanatisme alleen maar de dupe. Er wordt nu heel anders gedacht over deze man die niet bereid was om het voor beide partijen op een goede manier te regelen. **Wie was deze oproer kraaier uit Uithuizen?** C.B was een klein middenstander geweest en had een drukkerijtje. Daarnaast schreef hij verhaaltjes voor de krant, want hij mocht graag kritisch zijn over een ander. C.B mocht zich zelf graag op de borst kloppen over zijn rol als promotor voor de Eemshaven. Maar daar is ook bij W.R niets over bekend, ook geen aantoonbare resultaten. Maar C.B zijn nare rol in dit sprookje rond het raadhuis daar zijn de negatieve resusultaten wel van bekend.

De negatieve publicatie in de kranten als gevolg van de actie van C.B&PvdA en het onverstandige besluit van B&W hadden grote gevolgen.

Want het raadhuis sloot en er kwamen door de negatieve publiciteit acties door Meisters uit het dorp die niet hadden begrepen dat niet W.R maar C.B de onruststoker was.

Deze Meisters bedachten daardoor een misselijk plan om op een Oudejaarsnacht een groot bord te plaatsen voor het raadhuis met daarop een vijandige tekst. Bedacht om de bewoner te beledigen. De zeer extreme actie met het bord was anti-reclame voor de Meisters. Het gebeurde op een stiekeme en laffe manier. Midden in de nacht.

Kwalijk, want op zo'n dorp wil je niet wonen. Uiteindelijk werden de namen van de daders toch bekend. Het waren Meisters die niets hadden ondernomen om voor de bewoner en de Meister belangen op te komen. Hoewel W.R er weinig van mee had gekregen, want het bord heeft er nog geen tien minuten gestaan en is direct door een oplettende dorpsbewoner verwijderd. W.R was gelukkig niet thuis.

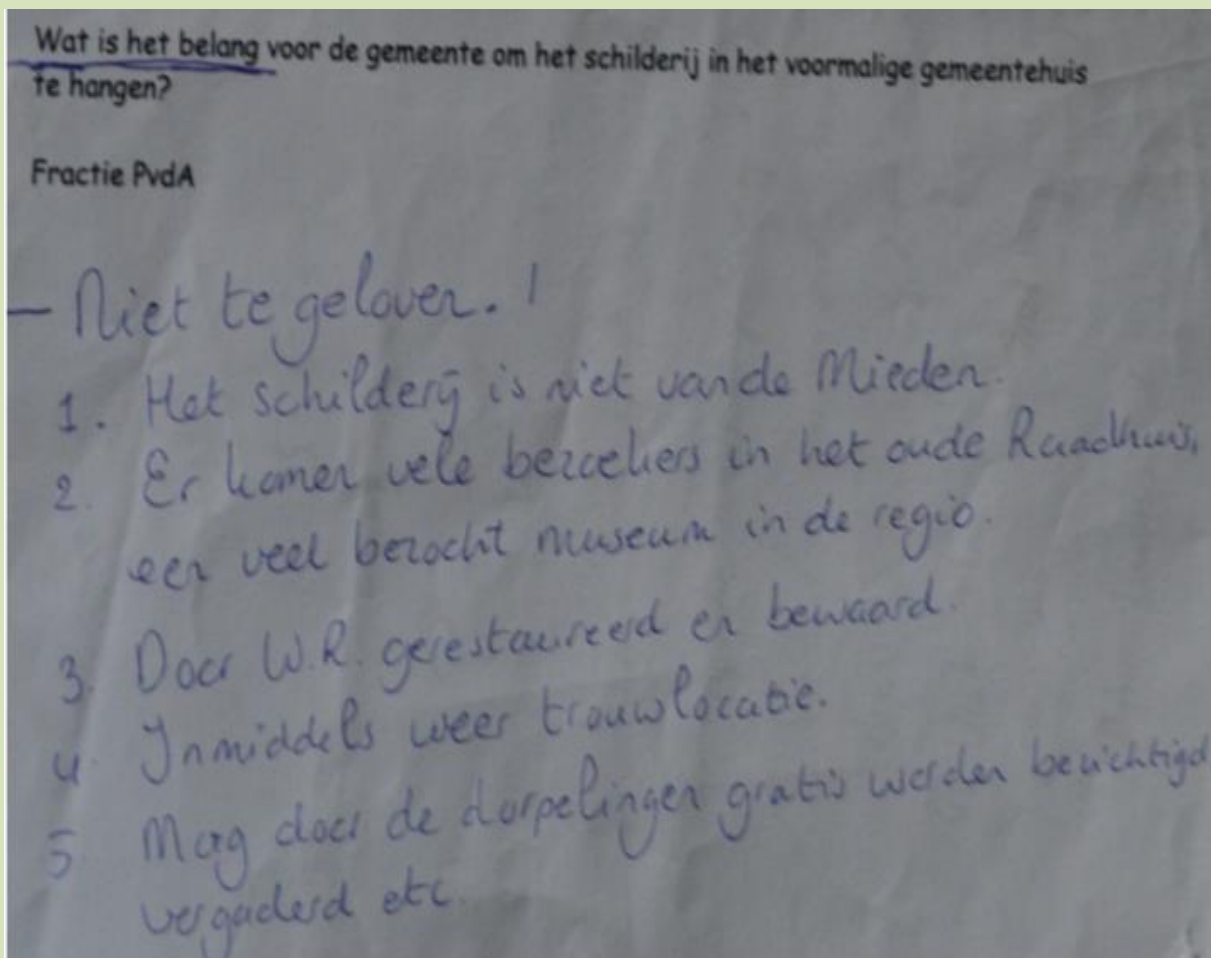
Later werd duidelijk dat het duivelse bord op de verkeerde plek stond. Want W.R was niet de initiatiefnemer van het onnodige conflict rond het schilderij. Wie dan wel? C.B uit Uithuizen, zien we hier en in de kranten en huis archief en in het gemeente achief. C.B die beweerde dat de bewoners van De Mieden niet kon genieten van twee dorps gezichten. Het schilderij moest van C.B niet naar W.R. die het notabene mogelijk had gemaakt dat de kinderen en kleinkinderen van de bewoners van De Mieden weer konden trouwen in hun oude raadhuis.

Uit de geruchten in dorp en regio kon men opmaken dat C.B zichtbaar genoot van zijn acties tegen W.R.

De Meisters waren stil en reageerden en ondernamen niets. Op één echte Meister na, de bekende dorpsbewoner Wim Woltjer, die het opnam voor W.R. Maar met Burgemeester Renkema was dat kansloos. Hij koos samen met B&W voor zijn eigen belang. Een historische blunder van G.R.

Hieronder een reactie van Woltjer op de domme vraag van de PvdA die ook niet begrepen wat bruikleen betekende, en al het goede werk van W.R en het maatschappelijke belang niet wilden zien. Met als resultaat sluiting en verpaupering.

Intussen was het museum dicht na het onfatsoenlijke gedrag richting W.R. Want uiteindelijk had niemand in het dorp zoals; dorpsbelangen, handelsvereniging, Meister raadsleden en de mensen die elke week voorin de kerk zitten actie gevoerd voor W.R en het raadhuis. Op één na de bekende dorps bewoner **Wim Woltjer, zie zijn reactie.**

Lithuizermeeden 12/9-04.

Bestaaf: Schilderij in de Meeden maar het oude Gemeente huis in Lithuizermeeden

Geaete Gemeente bestuurders,

Lot mijn grote verbazing las ik in de O.C. dd. 2-09-04. over het schilderij "De Graanoogst in Lithuizermeeden. Er is volgens mij geen andere juiste plaats voor dit schilderij als de oorspronkelijke plek in het oude Gemeente huis. Het is de Hr. Roonda gezund om dit schilderij aan zijn collectie toe te voegen, want hij heeft 2'n melk uitgestoken om dit gebouw weer in 2'n oude glorie te herstellen. Als de Hr. Roonda het niet gedaan had, wie dan wel??!

Alle respect voor de Stichting "de Meeden" maar het schilderij komt niet tot 2'n recht.

Wij zijn allen tijdelijke beheerders op de 2e etage en laten we de dingen op 2'n plaats stengon waar ze horen, dan kan ons magelacht er ook nog van genieten.

Graag uw reactie tegemoet zien, Leuk is,

Hoogachtend. W. Woltjer

Hoewel de belangen voor de burgers erg groot waren (museum en trouwlocatie) en natuurlijk niet opwogen tegen de argumenten en acties van C.B gaf het gemeente bestuur, toen het moeilijk werd het gauw op, want het werd steeds grimmiger. Want om zijn zin te krijgen had **straatvechtertje C.B ook de pers op W.R zijn dak gestuurd. Het dagblad wilde hun vriendje wel een plezier doen en verdraaiden de woorden van W.R. Volgens W.R was er maar één manier om de terreur van C.B te stoppen en dat was overal mee ophouden en het huis sluiten. En dat bleek een verstandig besluit. Hij verkocht het huis en koos voor de kwaliteit van leven en wonen op een **liefdevollere plek**. De missie van C.B leek geslaagd maar het ging ten koste van het dorp en maatschappelijke belang. Sluiting museum-inboedel weg. W.R ziet alles als een levensles, want uiteindelijk heeft hij een beter leven gekregen. W.R geniet samen met zijn vrouw nu van zijn vrijheid en van de mooie natuur.**

Lidhuizer meeden 12/9/04
Beste Wouter..!!
Gingsteden een reactie op het bewuste
Schilderij. De deet sprak voor zichzelf.
Omvang de haet. Groeten en pas
Goed op je zelf.
V.k. Groet
Wim Woelker

Ondanks dit extreme verhaal blijven de mooie herinneringen van Roorda aan het dorp en zijn bewoners over. Vooral de periode met het Meister Journaal. De vele leuke Meisters die hij kende. Volgens W.R heeft ook de gemeente tot 2002 ook goede Burgemeesters gekend. Vooral Juul Zandbergen. Hij was bij de opening van het kantoor van Roorda samen met de gemeente secretaris en de Wethouders. Ook maakte hij samen met W.R enkele speciale promotie edities over de gemeente en Eemshaven. Ook had Zandbergen een eigen rubriek in de magazines van Roorda waar Zandbergen veel plezier aan beleefde na zijn pensioen. Na 2002 de periode met Renkema stopte het contact met de gemeente. Belangrijke aandachtspunten voor het beeldbepalende huis waren onbespreekbaar. Zoals enorme water overlast tijdens regen buien waardoor de gevangenis onder het gebouw vol liep met water. Ook verzoeken dat het beeld bepalende huis op de monumentenlijst kwam werden afgewezen. Het werd zelfs niet toegevoegd op de gemeentelijke monumentenlijst.

Artikel in de Ommelander Courant van 30 januari 1997 waarin de trouwmogelijkheden worden toegelicht in de historische Roorda State.

Nadat de restauratie van o.a. de Raadzaal was voltooid, kwamen vanuit het dorp vele verzoeken voor bezichtigingen en ook de vraag naar de mogelijkheid om te trouwen. Roorda besloot in goed overleg met de toenmalige Burgemeester, Bert Smidt, dit mogelijk te maken voor de dorps inwoners. Belangeloos werkte Roorda mee en financierde de extra kosten zelf omdat hij het belangrijk vond dat alle inwoners van het dorp (ook met de kleine portemonnee) er konden trouwen.

rechts de zeemeermin voor Roorda State gemaakt in 1979 door Willem J. Bouter de oorspronkelijke makers waren de Engelse kunstenaars Jack Whitehead en Norman Coacres in 1653.

In 2009 werd het beeld gestolen. Het bleek hier om een misplaatste grap te gaan enkele dorpelingen hadden het kostbare beeld mee genomen op zee en brachten het na een jaar beschadigd weer terug. Deze actie viel erg slecht omdat je natuurlijk moet afblijven van andermans bezittingen en al helemaal bij het dorps museum. Een kwestie van opvoeding, normen en waarden.

Uiteindelijk werd het Meister museum in 2017 leeg gehaald. Ook werd na de verkoop de fraai ontworpen naam en kroon in bladgoud van W.R , respectloos door de nieuwe eigenaar en met goedkeuring van de meisters in 2017 van de luifel afgehaald. W.R die het huis had gered van de sloop en zoveel had betekend voor het dorp. Waar was het geweten op het dorp?

Dit kan alleen op Meij.

2017 en 2022. Weer terug bij af want ook aan de binnenkant zou na restauratie en het verlies van de historische inboel opnieuw van alles veranderen. Er waren in 2022 zelfs plannen om o.a de historische raadzaal te verbouwen om kamers te verhuren. Maar het huis werd na aankondiging te koop gezet. C.B zijn acties zou het dorp nog lang achter volgen.

W.R maakte wat mee, zien we in het archief. Zoals ook de jaarlijkse vernielingen aan het huis door niet opgevoede jongeren uit het dorp. Ook het Johan van Veen plein tijdens Oud en Nieuw was het decor van het afschieten van een carbid bus. Tot diep in de nacht. Ja u leest het goed. De bewoners waren veelal ouderen. De idiote dreunen en knallen zorgden voor enorm veel overlast. De oude buurvrouw deed geen oog dicht. In het raadhuis rammelden de historische glas-in-lood in de kozijnen. Auto alarm ging continu af. De Meisters ondernamen niets. W.R moest midden in de nacht naar de patiënt toe met de carbid bus om het asociale gedrag te stoppen. Na de vraag van W.R heb je enig idee wie hier allemaal dicht op het plein wonen? "Het zijn oudere dorps bewoners die geen oog dicht doen". Onder drang van W.R besloot de ezel te stoppen, waarna de omwoners konden slapen. Reactie van W.R; Vuurwerk en carbidbussen zorgen jaarlijks voor enorm veel overlast. Bovendien is het voor de natuur en het leed en de schrik en angst voor dieren het toppunt van dommigheid en egoïsme.

De acties van C.B uit Uithuizen en de PvdA en de keuze van het gemeentebestuur(2004)en het niet steunen van W.R door de Meisters en gemeente had het dorp niets goeds gebracht, bleek later. Men moest uiteindelijk met lede ogen aanzien na het vertrek van W.R hoe het Meister raadhuis daarna steeds meer verpauperde.

Strijd voor het juweel van

REPORTAGE

in
Uithuizermeeden
staat na twee mis-
lukte restaurants
al weer lange tijd

UITHUIZERMEEDEN „Hier heb ik heel veel leuke uurrijes doorgebracht“, zegt E. V. in de raadzaal van het voormalige gemeentehuis in Uithuizermeeden. Het ‘manusje van alles’ was jarenlang de rechterhand van de trouwambtenaar.

De raadzaal op de eerste verdieping ziet er nog vrijwel net zo uit als in de tijd dat zij er werkte, van 1978 tot 1984. De ruimte met de houten banken en Hoitings schilderij ‘Voorjaarsfeest bij de Meister Torens’ was in haar tijd eindelijk het enige

glorie zichtbaar zijn, kan ze er geen genoeg van krijgen. „Dit is zo mooi. Dit moet behouden blijven voor ons dorp.“

Als secretaris van Dorpsbelangen en de laatste jaren ook als raadslid, is zij al jarenlang betrokken bij de strijd om het pand in de wijk van het beeldbepalende pand in het dorps- hart. Het oude raadhuis raakte eind vorige eeuw in verval. Particulier W. R. de kocht het in 1990 en herstelde het zoveel mogelijk in oude staat. Hij doopte het pand om tot State, gaf het een museale

*‘Dit is zo mooi.
Dit moet behouden
blijven voor
ons dorp’*

Er is nooit strijd voor het huis geweest. Alleen veel woorden, maar geen daden. Men had op het dorp in actie moeten komen toen W.R er nog woonde. Het is nu te laat. Hopelijk leren de inwoners van het dorp iets van dit verhaal. Ze hebben nu alleen de foto's nog. Achteraf weten we dat de Meisters-bewoners van het dorp onaangenaam verrast waren door de woede en fanatisme van Chris Bakker, die er zo'n Felle strijd van maakte. Want een redelijk gesprek met deze man was niet mogelijk.

Waar geen wil is,
ben ik weg....

Te Koop

Het staat al enige tijd te koop. Stichting Meij-invest, een aantal Meijster middenstanders, is met diverse partijen om tafel gegaan om dit cultuurhistorisch belangrijke pand met inventaris voor het nageslacht te behouden. Tot nog toe tevergeefs. Nu staat op Funda de mededeling: "Ook is het mogelijk dat het object leeg en ontruimd van de thans aanwezige inventaris aan koper wordt overgedragen."

Laatste redding?

Er gaat al zoveel cultuurhistorisch erfgoed verloren. Dit is met veel zorg en liefde weer bij elkaar gebracht. Het zou zonde zijn als pand en inventaris wéér gescheiden worden.

In deze rubriek vertelt De Verhalen van Groningen iedere maand een verhaal uit jouw regio. Het verhaal is geschreven door een regio-correspondent die in de regio woont. Wil je meer weten? Heb je suggesties, aanvullingen of wil je je eigen verhaal met ons delen? Mail naar stad@deverhalenvangroningen.nl, kijk op www.deverhalenvangroningen.nl of download gratis De Verhalen van Groningen app. Deze verhalen komen tot stand in samenwerking met

Regionaal Historisch Centrum

Groninger Archieven

Hulde aan schrijfster Emmy Wagenaar. Zij schreef in 2016 een mooi verhaal over het raadhuis en deed ook een vergeefse oproep aan de Groningers en Meesters het gemeentebestuur-raad en Uithuizermeeden om het cultureel erfgoed en de inboedel bij het huis te houden, om te bewaren voor het nageslacht. Dat was vanuit een goed hart bedoeld door Emmy. Maar de gemeente en het dorp ondernamen niets. De bekende Meesters zagen zich zelf graag met een microfoon op het plein of in een feesttent of in de krant, maar keken niet op of om naar het beeld bepalende raadhuis en het hotel café.

Uithuizermeeden “Meisters” in de afbraak.

*****Alles op deze foto's is afgebroken*****

Links op de foto zien we de voorkant van het hotel en café. Een prachtig ontwerp en een sieraad voor het dorp. Onvoorstelbaar dat men op het dorp ook zo iets moois verloren liet gaan.

Ook dit werd volgens W.R. onnodig afgebroken.

Vanuit het raadhuis was er een prachtig uitzicht op het mooie café, wat plaats moest maken voor een lelijk Rabobank kantoor. En zo ging het ook met de boerderij op het schilderij. Maar volgens C.B wilden de bewoners van de Mieden nog genieten van het schilderij met daarop de door de Meisters zelf afgebroken boerderij. **Want tijdens de afbraak van de boerderij was de emotionele waarde niet groot genoeg. Het was een ongeloofwaardig argument, want de Meisters die zich dat nog konden herinneren waren er nauwelijks meer en niet te vergelijken met de vele bezoekers aan het Meister museum. En C.B verloor alle geloofwaardigheid door de weigering van twee gratis afbeeldingen van beide schilderijen.**

*Al in **2007** vertrokken W.R en zijn vrouw, uit het dorp en raadhuis. Zij kozen voor de kwaliteit van wonen en leven in een liefdevolle omgeving. **Geen hoge energie onkosten en het vele onderhoud in en om het huis en geen vijandigheid en nare lui die roddels verspreiden.** W&A hebben een beter leven gekregen en missen het huis en dorp en gemeente niet. Het verzamelen en willen hebben van materie is nooit zijn levensdoel geweest. Van de restauratie en het avontuur heeft W.R veel genoten. **W.R ziet alles als een levensles.** W.R wenst dat de actievoeder(s) hun schijnbare frustraties, jaloezie en teleurstellingen in het leven nog kunnen omzetten in acceptatie, liefde en licht.*

Ik heb [redacted] Roorda als persoon goed gekend en jaren voor hem gewerkt en vind het belangrijk te vertellen wie hij was als mens. [redacted] Roorda was naast uitgever een succesvol ondernemer. Hij was een gevoelsmens met een goed hart en zei wat hij voelde en dacht zonder de ander te kwetsen. Hij hield niet van spelletjes en geroddel en liet zich nooit meeslepen door negatieve verhalen over anderen. "Vertel het waar ik bij ben, als er frustraties zijn", was zijn motto. Doe water bij de wijn, neem je verlies, laat het los en leer van de ervaringen en ga verder. Nog een wijze levensles van hem, luister naar je gevoel en blijf bij mensen vandaan die handelen uit Wrok, agressie, rancune, jaloezie of geroddel. W.R; een spreuk uit de boeddhistische leer die zegt; Roddel stopt als het de oren van een wijze bereikt. W.R was niet de man van toespraken, dat liet hij graag aan anderen over. Hij ging niet graag naar recepties, café of een feesttent. [redacted]

Voor de bezoeken aan de Nederlandse ambassades en aan ondernemers en bestuurders in het buitenland vloog W. met Lieuwe de wereld over. Ook met zijn vrouw ging W. met het vliegtuig naar een vakantie bestemming. Maar er is veel veranderd in de wereld, zo is ook het standpunt van W. en A. Roorda. Moeder aarde raakt door al deze vervuiling ernstig uitgeput. Het milieu heeft zwaar te lijden door wereld wijde consumptie en egoïsme. Een goed milieu begint bij jezelf. W&A vliegen niet meer en energie slurpende apparaten, zoals een wasdroger en vaatwasser zijn het huis uit. W&A; Lopen fietsen en bewegen is beter dan het gebruik van een auto. Wees zuinig op alles wat leeft op deze bijzondere aarde en stop het dieren leed!

Roorda [redacted] was een geliefde trouw locatie waar ook mensen met een kleine portemunee kosteloos mochten trouwen en bezichtigen en vergaderen. Roorda wilde ook maatschappelijk een bijdrage leveren aan de kwaliteit van wonen en leven in en op het dorp. Roorda zorgde dat de dorpingen weer konden trouwen in het dorps museum. Zijn motto was werk aan een liefdevolle wereld en gelijkheid ook voor vrouwen ook in salaris. Stop het dierenleed. Wees zuinig op moeder aarde.

W.R; Uit zijn jeugd de tijd van normen en waarden. De achterdeur en schuur waren niet op slot. De tijd waarop de fiets geen slot had en de auto sleutel in de auto op de oprit zat. De tijd van fatsoen en een klein politiebureau. Geen berovingen bij juweliers en winkels. Geen plofkraken en drugsmafia en beschietingen in woonwijken.

Saartje (Riek Schagen) uit de bekende televisieserie van de jaren 50 "Swiebertje", op bezoek in Roorda. Links Albert, midden Saartje, rechts ... Roorda. In Roorda zijn nog belangrijke decorstukken te zien uit "Swiebertje". De kast op de foto met daarin het boerenbont servies uit de serie, komt uit de keuken van Saartje.

Televisie - opname van de KRO in Roorda. De cabaretiers "Veldhuis en Kemper" interviewden Roorda.

MEISTER journal

Uitgave van:
Uitgeverij
Roorda
S. Mistrac
n95 PWIU

tel.: 05955 - 1975

**postbus 21 9982 ZC
Uithuizermeeden**

Oplage: ± 11.000 exempl.
Tarieven op aanvraag
**Verspreiding met de PTT
post huis aan huis**

**Redactie:
L.D.S. Hoekstra
Postbus 2069**

**Medewerkers:
Foto's: Gerard
tel. 05955 - ...
Advertentie exploitatie**

Aanbieding van advertenties en familieberichten: bij de inleveradressen van de „Meistertjes“ (zie elders in deze krant) of bel 05955 - 1975 - 4 lijnen

W.R kreeg nooit iets cadeau. Hij moest altijd voor alles moeite doen in zijn leven. Hij had een moeilijke en éénzame jeugd achter de rug en groeide de eerste vijf jaar op in een kinder-weeshuis. Zijn moeder had hem daar na de geboorte achtergelaten. Hij kwam op zijn 22e bij de krant in de stad Groningen te werken en begon op zijn 28e voor zich zelf als uitgever. Zijn liefde voor de stad is goed te begrijpen, hier begon alles voor hem. W.R was een man met een missie. Veel van zijn ideeën en activiteiten werden een succes. Maar zoals we vaak zien kwamen er ook mensen op zijn pad die hem zijn succes niet gunden, vaak uit jaloezie. Dachten dat hij een snelle zakenman was. Ze oordeelden over hem, zonder hem echt te kennen. Ook de adellijke manier waarop hij woonde en leefde schepte op het dorp een onterechte afstand. Maar vele bezoekers uit stad en Ommeland genoten tijdens een kijkje in zijn museum. Hij had grote interesse in geschiedenis, cultuur en filosofie en een goed gevoel. Hij vindt veel wijsheid in de Boeddhistische leer " het leven is een rivier, ga niet tegen de stroom in, maar ga met de stroom mee".

Volgens een dorpsbewoner die ik sprak was Roorda voor C.B en Uithuizermeeden en gemeente een maatje te groot. Niemand had verwacht dat W.R het dorp en regio zou verlaten. Hieronder een reactie van W.R op zijn vertrek;

In ons leven is verandering
onvermijdelijk, is
verlies onvermijdelijk
In het aanpassingsvermogen
en het gemak waarmee we
verandering ondergaan, liggen
ons geluk en onze vrijheid

- Gautama Boeddha -

Tegenwind
doet de
vlieger
stijgen

'Gloria, gloria'. Händels muziek heet welkom. Hier wil je elkaar het ja-woord wel geven. Maar helaas, trouwen kan niet meer. Voorheen het raadhuis van Uithuizermeeden is en blijft particulier bezit.

Gloria voor de R

Hij ontvangt in stijl en gaat voor naar v/h de raadszaal. Kijk, roept de Groninger met Friese doopsgezinde voorouders en beent direct door naar een hoek. Hij trekt de kastdeur open en showt een boerenbont servies. "Uit de boedel van Swiebertje", meldt hij. Via via kocht hij in Hilversum rekwisieten op uit de populaire NCRV serie. De keukenkast van Saartje, de winkel van Malle Pietje en de schrijftafel van de burgemeester, ze vonden dankzij W. R. een plek voor het nageslacht.

De uitgever, min of meer in ruste, had ooit een droom toen hij in de jaren negentig het oude gemeentehuis van Uithuizermeeden opkocht: het in

Voorheen de raadszaal van Uithuizermeeden.

Test Cees Stolk
Foto's Jan Zeeman

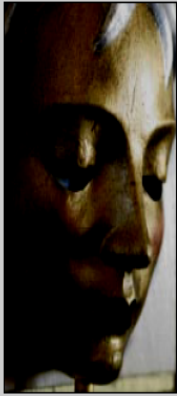
Het laatste Dagblad van het Noorden interview over W.R en het raadhuis.

Zestien kroonluchters telt de Raadszaal. State. Met liefde restaureerden de R. s het pand in oude staat.

gance ook, hij kon het oude niet links laten liggen en begon aan een karwei dat jaren duurde.

Hij schoof die pui terzijde en herstelde het loket, hij liet de belletjes voor het personeel hangen, hij gaf de brandslang een ereplaats en hing de sleutel voor de gevangenis in het zicht. Hier onder de trap zou ooit dichter Willem de Merode, pseudoniem voor Willem Eduard Keuning, gevangen hebben gezeten. Protestant Uithuizermeeden beschuldigde de onderwijzer van vriendschap met jongetjes. Waar of niet waar, hij verdween in 1924 in elk geval voor acht maanden achter slot en grendel en schreef er een gedicht over, Gods gevangene.

De deur naar beneden zat ooit op slot, maar W. R. had a gezegd en zei dus ook b. Hij

restaureerde het cachot, zorgde dat het slot weer functioneerde en hing de sleutel aan een balk in het trapgat. Met dank aan het gevangenis museum in Veenhuizen en smit Wilpstra uit Grootegast die het traliewerk herstelde.

Hij was niet meer te stuiten in zijn enthousiasme. Voor meer dan de helft was de lambrizing weg en dus zocht hij driftig naar herstel. -Tig mankementen trof hij op zijn speurtocht aan. Als een archeoloog peuterde hij achter kieren en gaten en

hij hoort te tikken, thuis, in de Meister toren. "Dit gebouw was van boven tot beneden gestript." Zo af en toe windt hij er zich nog over op. Hij had en heeft het gevoel de enige 'gek' in Uithuizermeeden te zijn die zich bekommert om de schieping van architect Van Wissen, inderdaad de opa van Driek, de dichter des vaderlands. Van diens vader hangt in voorheen de burgemeesterskamer een stilleven, voorstellende vijf gele bloemen, zijnde, zo weet Ro. zijn kinderen.

Waarom steekt hij zoveel energie, zoveel geld, zoveel tijd in dit huis? "Uit liefde voor het gebouw," bekent hij. "Ik geef een signaal af: wees zuinig op het Groninger cultuurbezit, op wat je hebt. Er is al te veel vernield."

Trouwen in Ro.

Trouwen in Ro. voor de ambtenaar van de burgerlijke stand is trouwen op een locatie waar het lijkt of de tijd heeft stilgestaan. Deze unieke locatie in de gemeente Eenemond herbergt een historische raadszaal uit het begin van de vorige eeuw. Niet alleen de bijzondere architectuur van het gebouw, maar ook de inrichting leveren uw foto's sfeervolle plaatjes op. Ro. dan uw is daarmee de enige privé-locatie in de gemeente waar, op deze unieke wijze getrouwd kan worden. Het toegestane aantal trouwgenoten is maximaal 45 personen. Vrijwilligers zorgen er voor dat alles naar wens verloopt.

Er bestaan diverse mogelijkheden om uw trouwdag overtuigend te maken zoals het uitleggen van de rode loper (alleen bij droog weer), het uithangen van de vlag, extra bloemenstukken of boeketten. Bovendien is het gezamenlijk aansnijden en nuttigen van een schitterende bruidstaart vergezeld van een overheerlijk glas champagne om te toasten op uw geluk een traditioneel huwelijksdag hoogtepunt. Daarnaast is het mogelijk, om uw speciale dag geheel in stijl te laten verlopen, zeer exclusief te dineren tot 24 personen. Room 6, beschikt hiervoor over een privé-lok en twee lakken.

Voor vragen en reserveringen kunt u contact opnemen met de directeur van Stichting Room 6, mevrouw A. M. de Vries, telefoonnummer: 0595 - 474912

Dineren in Ro.

Dineren voor de adel en welgestelde burgers was vroeger een bezierige bezigheid, waar men zich op verheugde! Het met zorg bereide diner in combinatie met een uiterst gedisciplineerde bediening was ronduit een feest. Dit feestgevoel kunt u in Room 6 nog steeds beleven. In de historisch ingerichte regentenkamer garanderen een privé-lok en lakken u een (culinaire) onvergetelijke ervaring. Daarmee biedt Room 6 een unieke en zeer exclusieve mogelijkheid in het Noorden van ons land.

U kunt in Room 6 terecht voor:

- Managementvergaderingen.
- Een unieke vervelkoming voor uw buitenlandse gasten.
- Officiële bijeenkomsten/uitreikingen.
- Lanches en high-tea.
- Luxueuze diners.

Voor vragen en reserveringen kunt u contact opnemen met de directeur van Stichting Room 6, mevrouw A. M. de Vries, telefoonnummer: 0595 - 474912

Het Meister raadhuis in gloriédagen, na de grote restauratie. Het heeft na het vertrek van Roorda er niet meer zo prachtig en sprookjesachtig uit gezien.

Artikel in Ommelander Courant in 2008.

Uithuizermeeden verloor met het vertrek van Roorda een opvallende en in het Noorden een bekend figuur. Zo publiceerde de Ommelander courant na zijn vertrek;

In 1984 kreeg Uithuizermeeden dankzij hem een eigen krant, het Meister Journaal. In 1987 richtte hij als Groninger promotor het provinciaal promotie magazine het Groninger Ondernemers Contact op. Daarnaast was hij de bedenker en bestuurslid van de verkiezing onderneming van het Jaar in de provincie Groningen'. Ieder jaar werd daarvoor in Groningen de door W.R bedachte Abel Tasman penning uitgereikt, door de Commissaris van de Koningin. Daarnaast was hij de maker van het noordelijke internationale promotieplatform & boek The Top of Holland. Hij bracht de regio landelijk en internationaal in beeld en bezocht daarvoor Presidenten, Ambassadeurs, maar ook vele ondernemers en bestuurders. Maar W.R had ook oog voor de mensen zonder status en bekendheid, want er kwamen jaren lang vele bezoekers naar Uithuizermeeden om het prachtige gerestaureerde raadhuis-museum en de bijzondere inboedel gratis te bezichtigen. Hun warme reacties zien we in het bezoekers boek in het archief.

W.R. We zien hier hoe interessant de geschiedenis van dorp en regio is. Maar we zien ook dat cultuurbarbaren veel stuk maken. Wees zuinig op de geschiedenis van je dorp en stad, want ook jij maakt daar deel vanuit.

29

DE BURGEMEESTER

VAN DE
Gemeente *Uithuizenmeede*,

Notificeert de Landgebruikers in deze Gemeente, dat, even als zulks in het vorige jaar heeft plaats gehad, van Gouvernementswege verlangd wordt, een naauwkeurige opgave van de hoeveelheden land, met de onderscheidene soorten van granen en andere veldvruchten bezaaid of bepoot, welke thans te velde staan of gestaan hebben; gelijk mede de hoeveelheden welke iedere soort bij den oogst zal hebben opgeleverd.

En ten einde hieraan te kunnen voldoen, zoo is het, dat ieder Landgebruiker bij dezen wordt opgeroepen, om op *Moens* dag den 4 dezer, des *mae* middags van 2 tot 6 uur op het Gemeentehuis alhier, schriftelijke opgave in te zenden, houdende de hoeveelheden land, met de onderschei-

dene soorten van granen en andere veldvruchten bezaaid of bepoot, welke in dit jaar te velde gestaan hebben; waarbij tevens zal moeten opgegeven worden of, en zoo ja, hoeveel grazen zijn bezaaid geweest met *koolzaad*, *tarwe*, *wintergarst* of ander *wintergraan*; hetwelk gedurende den laatstvoorgaanden winter en in dit voorjaar is mislukt, omgeploegd en op nieuw met *zomergraan* is bezaaid geworden; gelijk mede hoeveel Ned. Mudden iedere soort van granen en andere veldvruchten bij den oogst heeft opgeleverd of zal opleveren, zullende van een ieder, welke in het doen dezer opgave nalatig mogt blijven, door den Veldwachter tegen betaling van *vijftien centen*, die opgave van hun worden opgehaald.

En opdat deze ter kennis van een ieder kome, zal dezelve op de gewone wijze afgekondigd en in alle oorden der Gemeente aangeslagen worden.

Uithuizenmeede, den 4 October 1847,

De BURGEMEESTER voornoemd,

J. Van der Pijl

Het persoonlijke archief van Roorda is niet in het noorden van Groningen maar in zijn woonplaats Hoogezand bewaard gebleven, in de archieven van Hoogezand (gemeente Midden Groningen). Maar ook is zijn werk als uitgever in de Groninger en Drentse archieven en koninklijke bibliotheek. *Tot slot een reactie van Roorda;*

